

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Boligudvalg

Ministeren

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 6. april 2005

BIF/ J.nr. B-5212-48

Besvarelse af Boligudvalgets spørgsmål 1 ad forslag til lov om ændring af lov om almene boliger og lov om kommunal anvisningsret m.v. (L 32)

Spørgsmål 1:

”Vil ministeren bede justitsministeriet om at udarbejde og oversende en vurdering af retssikkerheden for en afvist boligansøger, der i henhold til lovforslaget skal have anvist en anden bolig, herunder vurdere betydningen af formuleringen ”Anvisningen skal så vidt muligt ske senest 6 måneder efter den dato, hvor den boligsøgende modtager meddelelse om afvisning”, jf. den foreslåede § 51 b, stk. 8. I vurderingen bedes medtaget om den afviste har et retskrav indenfor en bestemt tidsperiode, om hvilke muligheder en afvist boligansøger har for at forfølge denne rettighed, hvis ikke kommunen efter en periode har anvist en anden passende bolig, samt medtage hvornår en kommune evt. kan gøres erstatningspligtig i henhold til denne lov.”

Svar:

Jeg har indhentet følgende udtalelse fra Justitsministeriet:

”Socialministeriet har ved e-mail af 15. marts 2005 anmodet om bidrag til besvarelse af spørgsmål 1 fra Boligudvalget i forbindelse med behandlingen af L 32, forslag til lov om ændring af lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v. og lov om kommunal anvisningsret (Indsats mod ghettoisering).

Spørgsmålet har følgende ordlyd:

”Vil ministeren bede Justitsministeriet om at udarbejde og oversende en vurdering af retssikkerheden for en afvist boligansøger, der i henhold til lovforslaget skal have anvist en anden passende bolig, herunder vurdere betydningen af formuleringen ”Anvisningen skal så vidt muligt ske senest 6 måneder efter den dato, hvor den boligsøgende modtager meddelelse om afvisning, jf. den foreslåede § 51 b, stk. 8. I vurderingen bedes medtaget om den anviste har et retskrav inden for en bestemt tidsperiode, om hvilke muligheder en afvist boligansøger har for at forfølge denne rettighed, hvis ikke kommunen efter en periode har anvist en anden passende bolig, samt medtage hvornår en kommune evt. kan gøres erstatningspligtig i henhold til denne lov.”

I den anledning kan Justitsministeriet udtale følgende:

Justitsministeriet har – i overensstemmelse med sædvanlig praksis – haft lovforslaget til lovteknisk gennemgang, jf. § 24 i Statsministeriets cirkulære nr. 159 om bemærkninger til lovforslag og andre regeringsforslag og om fremgangsmåden ved udarbejdelse af lovforslag, redegørelser, administrative forskrifter m.v.

Den foreslåede § 51 b, stk. 8, har følgende ordlyd:

”Kommunalbestyrelsen skal anvise en anden passende bolig til boligsøgende, som er blevet afvist efter stk. 1, og som er registreret som boligsøgende i boligorganisationen senest på datoen for kommunalbestyrelsens beslutning om, at boligorganisationen skal afvise boligsøgende efter stk. 1. Anvisning skal så vidt muligt ske senest 6 måneder efter den dato, hvor den boligsøgende modtager meddelelse om afvisning. En passende bolig har enten et rum mere end antallet af husstandsmedlemmer eller samme rumantal, som den bolig, den boligsøgende er blevet afvist fra, medmindre denne bolig ville være blevet beboet af mere end 2 personer pr. beboelsesrum.”

Det følger således direkte af ordlyden af § 51 b, stk. 8, at en boligsøgende, som er blevet afvist efter § 51 b, stk. 1, har et retskrav på en erstatningsbolig.

Det følger endvidere af bestemmelsen, at anvisningen så vidt muligt skal ske senest 6 måneder efter den dato, hvor den boligsøgende modtager meddelelse om afvisning. At anvisningen ”så vidt muligt” skal ske inden for denne frist begrundes i lovforslagets bemærkninger med, at der må påregnes en betydelig lokal variation med hensyn til muligheden for at påvirke beboersammensætningen. Det forudsættes dog, at kommunerne under normale omstændigheder kan løse sine opgaver over for både akut boligsøgende og afviste personer på ventelisten, idet behovet for anvisning af anden passende bolig modsvares af en mulighed for forhøjet anvisningsret.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at kommunen – såfremt den ikke har haft mulighed for at anvise en anden passende bolig inden for 6 måneder, fordi kommunen ikke har haft passende boliger til rådighed, eller på grund af kommunens varetagelse af påtrængende boligsociale opgaver over for boligsøgende med akut boligbehov - anviser en passende bolig hurtigst muligt herefter.

Det fremgår endelig af bemærkningerne, at anvisning af bolig til en afvist boligsøgende med et akut boligbehov hører under kommunens sædvanlige boligsociale forpligtelser.

For så vidt angår mulighederne for at klage over manglende anvisning kan oplyses følgende:

Kommunale myndigheder står ikke i noget almindeligt underordningsforhold til andre myndigheder, og rekursordninger i forhold til kommunale myndigheder eksisterer således ikke i kraft af et almindeligt over- underordningsforhold, men kræver særlig lovhjemmel. Socialministeriet har oplyst, at en sådan særlig hjemmel ikke findes i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger mv., hvormed der ikke er administrativ rekurs i disse sager.

Der er mulighed for at rette henvendelse til statsamtmanden vedrørende en kommunalbestyrelses dispositioner eller undladelser, jf. lov om kommuners styrelse kapitel 6. Statsamtmanden fører tilsyn med kommunerne og kan udtale sig om lovligheden af kommunale dispositioner eller undladelser. Statsamtmanden kan bl.a. pålægge medlemmer af kommunalbestyrelsen tvangsbøder for undladelse af udførelse af en foranstaltning, som den efter lovgivningen har pligt til at udføre, og kan anlægge anerkendelsessøgsmål mod en kommunalbestyrelse, der har undladt at udføre en foranstaltning, som den efter lovgivningen har pligt til at udføre.

Herudover kan klager over kommunalbestyrelsens sagsbehandling indgives til Folketingets Ombudsmand, jf. § 13 i lov om Folketingets Ombudsmand. Endvidere er der almindelig prøvelsesadgang for domstolene i medfør af grundlovens § 63.

Offentlige myndigheder kan efter omstændighederne pådrage sig erstatningsansvar, hvis myndigheden begår fejl i forbindelse med sagsbehandlingen. Et sådant erstatningsansvar forudsætter, at der er begået en ansvarspådragende fejl fra myndighedens side, og at den, der har rejst krav om erstatning, har lidt et økonomisk tab som følge af myndighedens fejl.”

Eva Kjer Hansen

/Christoffer Godt-Hansen